

ВСТУП

Становлення постіндустріального суспільства створює чимало нових можливостей для економічного розвитку, виявляє нові шляхи розвитку, але водночас суттєво загострює старі суперечності світової економіки. За сучасних умов світогосподарського розвитку провідну роль у реалізації загальнодержавних функцій відіграє модель економічного розвитку національного господарства країни, яка забезпечує збалансоване зростання наявних ресурсів у всіх складових економічної системи країни, виконання національних стратегій, проектів та програм макро- та мезорівнів, спрямованих на забезпечення економічного розвитку, структурних зрушень в економіці, підвищення конкурентоспроможності країни та зростання рівня і якості життя населення.

Ключовим фактором стабільного розвитку національного господарства країни за умов постіндустріального суспільства, як свідчить досвід провідних країн світу, є високотехнологічні виробництва. Розвинені країни світу вже давно й успішно удосконалюють моделі розвитку своїх національних господарств, що насамперед передбачає перехід до енерго-, матеріало- та працеаощаджувальних технологій, тобто до максимально ефективного використання всіх видів економічних ресурсів.

Національне господарство України на сучасному етапі розвитку демонструє неоднозначну динаміку відновлення та характеризується невизначеністю, асиметрією, що зумовлює необхідність формування нової моделі його розвитку. У забезпеченні ефективної реалізації структурно-технологічної трансформації національного господарства України вагому роль відіграє інвестиційна діяльність. Фундаментальним параметром відтворювального процесу виступають інвестиції, які визначають можливості оновлення основного капіталу, проведення структурно-технологічних реформ, формування бази стабільного довгострокового розвитку національного господарства України.

Теоретичною та методологічною основою роботи стали праці як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. Серед українських авторів, які приділили увагу питанню розвитку національного господарства в умовах постіндустріалізації, виокремимо таких О.І. Амоша, В.М. Геєць, З.В. Герасимчук, Б.М. Данилишин, С.І. Дорогунцов, Я.А. Жаліло, М.З. Згуровський, Б.А. Карпінський, М.О. Кизим, М.І. Крупка, О.Є. Кузьмін, Л.В. Лисяк, Л.Г. Мельник, В.П. Семиноженко, Л.І. Федулова, А.С. Філіпенко, А.А. Чухно. Під час дослідження теоретичних засад постіндустріальної економіки звертались до наукових праць таких зарубіжних авторів, як Д. Белл, Е. Брукінг, М. Кастельс, Г. Колодко, Е. Тоффлер, Й. Шумпетер, Домар – Харрод, Левіс, У. Ростоу. Суттєвою базою для дослідження були роботи російських вчених, серед них можна виділити: С.Ю. Глаз'єва, В.Е. Демент'єва, В.Л. Іноземцева, Е.А. Капо-

гузова, Е.І. Лаврова, Р.М. Нурсєва. В їх працях зазначено, що в основу формування моделі економічного розвитку національного господарства країни повинна бути покладена ідея гармонізації розвитку, яку поєднано з науковим пізнанням об'єктивних закономірностей функціонування економічних систем.

Метою дослідження є розроблення методологічних, концептуальних та методико-прикладних засад моделі розвитку національного господарства України в умовах постіндустріального суспільства.

Об'єктом дослідження є процеси формування та впровадження моделі розвитку національного господарства України в умовах постіндустріального суспільства.

Предмет дослідження – теоретико-методологічні, методичні та прикладні засади формування та впровадження моделі розвитку національного господарства України в умовах постіндустріального суспільства.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у концептуальному вирішенні науково-прикладної проблеми формування та впровадження моделі розвитку національного господарства України в умовах постіндустріального суспільства на основі використання системного підходу та економіко-математичного моделювання.

Методологічною основою проведеного дослідження стали положення сучасних економічних концепцій та теорій розвитку, теорії систем, управління та інвестицій. Використано законодавчі та нормативні акти Верховної Ради України, постанови Кабінету Міністрів України, укази Президента України, офіційні статистичні дані Державної служби статистики України, Міністерства економічного розвитку та торгівлі, Національного банку України, міжнародних та європейських організацій. Під час дослідження проаналізовано наукові джерела, які відображають досвід провідних українських і зарубіжних вчених з проблем економічного розвитку, інвестування й оцінювання їх результатів.